Avverkning på tillköpt fastighet

Även om RN:s och RR:s ställningstagande i RN I 5:3 1967 låter sig förena med RR:s praxis, gör det föga rättvisa åt de synpunkter, som ligger bakom lagstiftningen om ståndskogslikvid. Nog vill det synas som om ett positivt svar åtminstone på fråga I skulle ha ställt till mindre trassel för skogsägarna.

Mycket riktigt har oro försports både bland skogsbrukare och berörda myndigheter. Oron blir inte mindre, om man ser rättsfallet i samband med 4 p. anv. t. 35 § KL i den i prop. 153/1967 föreslagna lydelse, som likställer marköverföring enl. de föreslagna 8:4 a el. 13:2 b JorddelnL med avyttring. Tillämpningen av reglerna i 4 p. 3 st. anv. t. 22 § KL ang. ståndskogslikvid kan nämligen äventyras i berörda fall.

Å andra sidan medför nog rättsfallet att den goda skatteplaneringen blir över hövan belönad. Sålunda kan den jordbrukare, som kan låta en tidigare skoglös närstående, t. ex. hustrun, köpa den nya skogsfastigheten, knappast drabbas, inte ens om hustrun efter verkställd avverkning säljer fastigheten vidare till honom för ett med stämplingens rotvärde reducerat pris. Det kostar litet i lagfartsstämpel, men det kan man kanske komma över. På motsvarande sätt kan ett av skogstillköp intresserat bolag kanske först låta ett koncernbolag ta hand om avverkningen och — om intresse därför föreligger — sälja fastigheten vidare till moderbolaget.

Samma resultat tycks även kunna nås på en billigare väg, genom att säljaren företar en utstämpling, som upplåtes till hustrun resp. koncernbolaget samtidigt som fastigheten i övrigt säljs till mannen resp. moderbolaget. Det finns klara belägg för att säljaren enligt hittills gällande rätt kunnat klara en sådan försäljning utan annan skatt än den som drabbar försäljning av växande skog i samband med avyttring av marken (RÅ 1946 Fi 43, 1942 Fi 615 med flera av Björne s. 87 citerade fall). Är köparna olika personer, lär det vara svårt för taxeringsmyndigheterna att slå ihop den enes mark och den andres avverkningsrätt till en förvärvskälla. Däremot är det åtskilligt riskablare för en köpare, som förvärvar både mark och avverkningsrätt i ett köp (RÅ 1962 Fi 830—1).

Det blir synd om dem, som köpt i förlitan på vad som tidigare brukat anses vara praxis, och som inte kunnat klara hyskan genom någon av de nu skisserade, enkla metoderna. Vi börjar nu alltmer längta efter en ny skogsbeskattningslagstiftning.

Leif Mutén

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:16:41